

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej**(Sprawa C-330/08)**

(2008/C 272/12)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i G. Rozet, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Francuska**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu ⁽¹⁾ Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 19 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 30 kwietnia 2007 r. Na dzień wniesienia skargi strona pozwana wciąż nie ustanowiła przepisów koniecznych w celu dokonania transpozycji dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143, s. 56.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga**(Sprawa C-331/08)**

(2008/C 272/13)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i G. Rozet, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Wielkie Księstwo Luksemburga**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu ⁽¹⁾ oraz nie przekazując ich do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 19 tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 30 kwietnia 2007 r. Na dzień wniesienia skargi strona pozwana wciąż nie ustanowiła przepisów koniecznych w celu dokonania transpozycji dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143, s. 56.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej**(Sprawa C-332/08)**

(2008/C 272/14)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Francuska**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do dyrektywy 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu ⁽¹⁾ Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 10 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/107/WE upłynął w dniu 15 lutego 2007 r. W dniu wniesienia skargi wyżej wymieniona dyrektywa nie była jeszcze przedmiotem pełnej transpozycji do prawa krajowego.

(¹) Dz.U. 2005, L 23, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 21 lipca 2008 r. — X Holding BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-337/08)

(2008/C 272/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X Holding BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 43 WE w związku z art. 48 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on krajowym przepisom państwa członkowskiego, takim jak opisanym w pkt 3.4 niniejszego postanowienia, na mocy których spółka dominująca i jej spółka zależna mogą wedle własnego wyboru zdecydować, aby należny od nich podatek został nałożony na spółkę dominującą z siedzibą w tym państwie członkowskim tak jakby były one tylko jednym podatnikiem, przy czym możliwość ta jest zastrzeżona jedynie dla spółek, które w zakresie dotyczącym opodatkowania dochodów podlegają władztwu tego państwa członkowskiego?

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-343/08)

(2008/C 272/16)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Šimerdová, N. Yerrell, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

Komisja zwraca się do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając wewnętrznych aktów prawnych niezbędnych w celu pełnego dostosowania się do dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (¹) a w szczególności nie wdrażając art. 8 i 9 w całości, art. 13, 15–18 i 20 ust. 2–4 tej dyrektywy, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy a konkretnie jej art. 22 ust. 1;
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 23 września 2005 r.

(¹) Dz.U. 2003, L 235, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Kościanie (Rzeczpospolita Polska) w dniu 24 lipca 2008 r. — Postępowanie karne przeciwko Tomaszowi Rubachowi

(Sprawa C-344/08)

(2008/C 272/17)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Rejonowy w Kościanie

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prokuratura Rejonowa w Kościanie

Strona pozwana: Tomasz Rubach

Pytanie prejudycjalne

Jaka jest należyta wykładnia art. 8 ust. 5 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (¹), to jest, w jaki sposób w myśl prawa wspólnotowego posiadacz zwierząt wymienionych w załączniku B (a nie będących płazami, gadami, ptakami lub ssakami) może udowodnić w sposób zadowalający, że jego okazy zostały pozyskane lub wprowadzone na obszar wspólnoty zgodnie z prawodawstwem obowiązującym w zakresie dzikiej fauny i flory, skoro przepisy prawa krajowego tych kwestii nie regulują?

(¹) Dz.U. L 61 z dnia 3.3.1997; Polskie wydanie specjalne, rozdział 15, tom 03, str. 136.